

רע"פ 4927/18 - אבו קמיר עמי נגד עיריית חיפה

בבית המשפט העליון

רע"פ 4927/18

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: אבו קמיר עמי

נ ג ד

המשיבה: עיריית חיפה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה בתיק עפ"א 31489-02-18 שניתן ביום 5.8.2018 על ידי כב' השופט נאסר ג'השאן

בשם המבקש: עו"ד יגאל גולדברג

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק-דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט נ' ג'השאן) בעפ"א 31489-02-18, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בחיפה (כב' השופטת ג' בסול) בתיק ב"ש 94/12.

תמצית ההליכים הקודמים

1. ביום 6.2.2018 נעתר בית המשפט לעניינים מקומיים בחיפה לבקשת המשיבה (להלן: הבקשה) והורה על מתן צו הריסה (להלן: הצו או צו ההריסה) מכוח סעיף 212 (בנוסחו אז; סעיף 239 לחוק כיום) לחוק התכנון והבניה,

עמוד 1

התשכ"ה-1965 (להלן: החוק), הנוגע לחמישה מבנים המפוזרים על פני המקרקעין הידועים כגוש 11655 חלקות 32, 37, 123, 126, 134, 164, 165 (להלן: המבנים) בעיר חיפה.

יצוין כי הבקשה הוגשה במקור נגד מספר גורמים אחרים, שהמבקש לא נמנה עליהם. לאחר שהתנהלו מספר דיונים ואותם גורמים הודיעו כי אין להם עניין בבניה מושא הצו ובבקשה, ניתן בשנת 2012 צו הריסה. בשנת 2015 נודע למבקש על הכוונה לבצע הצו, ועל כן פנה בבקשה להצטרף כמשיב בהליך לביטול צו ההריסה. המבקש טען כי הוא מחזיק בשטח הנדון מזה שנים רבות ולטענתו, המשיבה ידעה על כך. עוד נטען כי הוגשו נגדו בעבר כתבי אישום בגין בניית המבנים, ומשכך, לא ניתן להוציא את צו ההריסה מכוח סעיף 212 לחוק. לאור זאת, הצו בוטל וההליך התחיל מחדש.

לאחר שמיעת הצדדים, נתן בית המשפט לעניינים מקומיים צו הריסה לפי סעיף 212 לחוק. בית המשפט נימק החלטתו בקיומה של בניה בלתי חוקית, שלא ניתן לאתר את מבצעה ולא ניתן לנקוט בהליכים פליליים בגינה וכי קיים אינטרס ציבורי חשוב המצריך את ההריסה – מימוש תכניות להקמת פארק תעסוקה במקום. עוד קבע בית המשפט כי טענתו של המבקש לזכויות קנייניות בשטח הנדון, בו הוא מחזיק מזה שנים רבות (אך לא הוצג כל מסמך ממנו ניתן להסיק על קיומן של זכויות אלו), אינה מונעת את מתן הצו, משהשתנו הנסיבות והותרת הבניה הבלתי חוקית תסכל את התכניות לפיתוח האיזור.

2. על החלטה זו הגיש המבקש ערעור לבית המשפט המחוזי, בין היתר, בטענה כי המשיבה לא עמדה בנטל להוכחת תנאי סעיף 212 לחוק, וכי סילוקו מהמקרקעין לפי סעיף זה מנוגד לדין. לאחר שמיעת טענות הצדדים, ביום 5.6.2018 דחה בית המשפט את הערעור בקבעו כי לא נפל פגם בהחלטתו של בית משפט לעניינים מקומיים. בית המשפט המחוזי ציין כי בית המשפט לעניינים מקומיים ניתח באופן מסודר ומפורט את התנאים הנדרשים למתן הצו, ולא נפל פגם בקביעותו העובדתית או המשפטיות. בית המשפט המחוזי קבע כי מדובר בבניה ללא היתר, כאשר גם אם היה ניתן לאתר את מבצע הבניה, העבירה כבר התיישנה, ולא ניתן להעמידו לדין וכי ממילא מתקיימים תנאי סעיף 212 לחוק. כן נקבע כי בית המשפט לעניינים מקומיים קבע בצדק כי קיים אינטרס ציבורי בקידום התכניות לאיזור הנדון, שתלוי בביצוע הצו, ודחה את טענת המבקש לפיה לא ניתן להתחשב באינטרס הציבורי מקום שמדובר במקרקעין פרטיים. לפנים משורת הדין, בדק בית המשפט המחוזי את כתבי האישום, שלטענת המבקש הוגשו נגדו ומתייחסים למבנים האמורים, וקבע לאחר בדיקה זו כי כתבי האישום שהוגשו נגד המבקש והומצאו לעיוני על-ידי המבקש אינם מתייחסים למבנים מושא הבקשה. משכך, בית המשפט המחוזי דחה את הערעור וקבע כי צו ההריסה יוותר על כנו.

מכאן הבקשה שלפניי.

הבקשה למתן רשות ערעור

3. המבקש שב וחוזר על טענותיו בערכאות קמא. לטענתו, לא ניתן להוציא צו הריסה נגד המבנים מכוח סעיף 212 מקום שכבר הוגשו נגדו כתבי אישום בגין בניית המבנים. עוד הוא טוען כי המשיבה לא עמדה בנטל הוכחת קיום תנאי סעיף 212 לחוק. משכך, עותר המבקש לביטול פסק-הדין של בית המשפט המחוזי ודחיית הבקשה למתן צו הריסה.

מעיון במערכת "נט המשפט" נמצא כי ביום 13.6.2018 בית המשפט המחוזי עיכב את ביצועו של צו ההריסה ל-14 יום מיום מתן ההחלטה. הבקשה שלפניי הוגשה ביום 25.6.2018.

דיון והכרעה

4. דין הבקשה להידחות, אף מבלי להידרש לתגובת המשיבה.

הלכה היא שרשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים, המעוררים שאלה משפטית כבדת משקל או סוגיה ציבורית רחבת היקף, החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים להליך, או כאשר מתעורר חשש ממשי לעיוות דין מהותי או אי-צדק שנגרם למבקש (רע"פ 6702/17 אלקובי נ' הועדה המקומית לתכנון ובנייה- חיפה (24.9.2017) (להלן: עניין אלקובי); רע"פ 8760/17 סופר נ' מדינת ישראל הועדה המקומית לתכנון ולבניה "ירושלים" (21.12.2017)). לאחר שעיינתי בבקשת רשות הערעור על נספחיה, שוכנעתי כי הבקשה אינה עומדת באמות המידה אלו (ואף אינה מתיימרת לעמוד בהן), משהיא נוגעת לעניינו הפרטי של המבקש גרידא. יתרה מזאת, טענות המבקש כולן כבר הועלו בפני בית המשפט המחוזי, אשר דחה אותן לגופן. אין להיעתר לניסיון המבקש לערוך "מקצה שיפורים" לתוצאה אליה הגיעו בתי המשפט קמא. די בטעמים אלו על מנת לדחות את הבקשה (ראו, למשל, בעניין אלקובי, בפסקה 5; רע"פ 6742/17 עלאוי נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבניה עירון, בפסקה 7 (27.12.2017)).

5. סוף דבר, הבקשה נדחית וצו ההריסה יותר על כנו. משלא התבקשה תגובה, ומטעם זה בלבד, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, י"ד בתמוז התשע"ח (27.6.2018).

ש ו פ ט